

Faia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente	
Parohii cl. I	450 Lei
" cl. II	400 Lei
" cl. III	350 Lei
Sub clasă	300 Lei
Particulari	200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CONT C. E. C. Nr. 89676

Publicații	
Concurs protopopiate	1000 Lei
" parohii cl. I	600 Lei
" " " II	500 Lei
" " " III	400 Lei
Diferite publicații cm. ☐	4 Lei

Preotul în slujba bisericii și a neamului

Este un lucru îndeobște cunoscut că preoții au fost în trecutul neamului, adevărații conducători și îndrumători ai popoului. Nu se deosebeau de poporul de rând decât prin haina ce o purtau, uncori nici prin aceasta. În sărbători binecuvântau poporul și cu aceeași mână peste săptămână țineau coarnea plugului. Au fost legați cu trup și suflet de grijile, nevoile și durerile satului și ale credincioșilor. Biserica a fost în trecut Maica neamului și este și azi. Preoții de mir au fost în trecut sfătuitorii voievozilor și ai popoului.

Biserica și poporul au constituit două elemente inseparabile care s'au înfrățit până la contopire. Este demn de remarcat rolul preoților în luptele lui Mihai Viteazul, în revoluția din 1821 a lui Tudor Vladimirescu, în revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan în Ardeal, și în cea din 1848 din Ardeal și Muntenia.

Clasic în această privință este studiul pâr. prof. Nicolae Popescu, membru al Academiei Române „Preoții de mir adormiți în Domnul” unde se arată că au fost figuri de preoți în luptele pe care le-au dus pentru emanciparea popoului pe teren național, politic, social, cultural, economic. Amintesc și studiul prof. Constantinescu-Iași, despre Popa Șapcă în revoluția din 1848 în Muntenia și rolul pe care l-a avut. Azi Biserica prin reprezentanții săi s'a încadrat în ritmul vremii. Mântuitorul când a întemeiat Biserica Sa a întemeiat-o pe cea mai desăvârșită dragoste între frați, excluzându-se orice diferență de clasă

socială, imperative ce sunt actuale. Preoțimea luptă azi pentru refacerea materială și morală a țării.

Biserica este a popoului și a nădejdilor și slujitorii săi luptă pentru întronarea în țară a dreptății sociale și a moralei creștine. Exploatarea omului de către om trebuie să dispară.

Se vorbește azi despre ridicarea standardului de viață a muncitorimii. Acest lucru Biserica îl cere de veacuri. Mântuitorul însuși a spus: „Vrednic este lucrătorul de plata sa”. Se vorbește azi despre democratizarea țării. Biserica noastră ortodoxă are o structură eminentemente democratică și a accentuat că valorile democrației sunt universale.

Se vorbește azi despre îndepărtarea urii de rasă și a șovinismului. Dar Biserica lui Hristos de veacuri cere introducerea iubirii creștine față de orice om din lume indiferent de naționalitate, credință și clasă socială. Toți suntem doar fii aceluiasi Părinte.

Se vorbește azi despre îndepărtarea urii de clasă socială. Biserica lui Hristos a cerut de veacuri înfrățirea acestor clase sociale și armonizarea intereselor lor.

Ea a condamnat sclavia și exploatarea omului de către om și a cerut respectarea demnității omenești. Se cere azi introducerea păcii între popoare. Biserica lui Hristos a cerut de veacuri acest lucru. Mântuitorul a spus doar: Pacea mea dau vouă, Pacea mea las vouă.

Se vorbește azi despre culturalizarea masselor. Biserica noastră este o biserică a culturii. Toată cultura românească din pridvor din Biserică a purces.

Se vorbește azi la noi despre progresul poporului român. Biserica lui Hristos a luptat întotdeauna pentru binele omenesc. Țările creștine au fost cele mai înaintate în cultură și civilizație.

Porunca ceasului de față este: înnoire morală, refacere socială și înălțarea omului.

Se vorbește azi despre refacerea muncii în redresarea țării. Cred că nicăieri nu s'au scris pagini mai frumoase despre valoarea muncii decât în sf. Scriptură. Creștinii au avut un adevărat cult al muncii.

Porunca noastră a avut mereu cultul datoriei împlinite, slujind poporul care i-a fost încredințat spre păstorire sufletească. Trăim vremuri de mari prefaceri sociale. Pe ruinele unei lumi vechi se naște o lume nouă. Avem adâncă convingere că această lume va fi o lume mai bună, în care va domni acea dreptate socială izvorâtă din iubirea față de aproapele nostru în suferință. Toate problemele de ordin social se pot rezolva în spiritul evangheliei lui Hristos. Preoțimea noastră are sacra chemare de a realiza împărăția lui Hristos pe pământ, a cărei venire o cerem zilnic în rugăciunile noastre. Preoțimea și-a pus în toate timpurile toate puterile sale de muncă în serviciul colectivității noastre naționale. Ea a fost suflet din sufletul neamului. Bucuriile neamului au fost bucuriile preotului și durerile neamului au fost durerile preotului. Privirile noastre trebuie să fie îndreptate mereu spre tineret, caruia trebui să i se facă o educație religioasă-morală, și care va trebui să aibă o concepție spiritualistă despre lume și viață. Azi trebuie mai mult decât oricând să se dea o deosebită atenție învățământului religios în școală. Cu atât mai vârtos cu cât asistăm la anumite curente de gândire cari contrazic doctrina creștină. Statul nostru de mâine — indiferent care-i va fi forma de guvernământ va trebui să fie un stat creștin. Preoțimea va trebui să modeleze în așa fel sufletul poporului ca el să stea în umbra Crucii și în slujba națiunii. Va trebui să i se dea poporului nostru o educație creștină după cum remarcă un publicist al nostru: „Temelia educației nu poate fi decât religia și patria, tronul și altarul, cinstea și onoarea. „Această educație

constitue un imperativ al vremurilor pe cari le trăim.

Datoria noastră este de a ne încadra în ritmul vremii, făcându-ne tuturor toate, ca pe toți să-i dobândim pentru împărăția lui Hristos Dumnezeu. Să pornim în arena vieții sociale și să sprijinim toate acțiunile cari tind la binele obștesc. Preotul trebuie să fie în fruntea tuturor acțiunilor de bine cari tind să ridice nivelul moral, social, economic, etc. al credincioșilor încredințați lui spre păstorire sufletească. Să luptăm pentru progresul poporului în toate domeniile vieții naționale. Procedând așa, preoțimea noastră răspunde tuturor îndatoririlor pe cari le are față de omenire și față de neamul nostru.

Preoțimea noastră are sacra datorie de a-și închina toate puterile sufletului ei Bisericii lui Hristos și pentru biruința ei în lume.

Pr. Miloș Ilie

Sf. Grigorie din Nazianz autor dramatic?

Urmarea păcatului strămoșesc determinată de diavolul travestit în șarpe, a fost suferința. „Întru dureri vei naște“, i s'a spus femeii, „întru sudoarea frunții vei munci“, i s'a spus omului. Ridicarea neamului omenesc din căderea sa, avea să o realizeze însă Fiul lui Dumnezeu cu prețul jertfei Sale. Inceputul pătimirii pe care trebui să o îndure, ne este povestit într'o interlocuție dintre sf. Fecioară și cor, care i se adresează cu cuvintele „O, tu cea care acum ești nenorocită dar înainte de toate ai fost fericită“ (v. 106). Imediat urmează sosirea unui sol³ care anunță prinderea lui Iisus, făcută prin trădare și cu bani. Areștarea s'a petrecut pe Muntele Măslinilor, unde Domnul se afla cu ucenicii după Cina cea de taină.

3. Solul, care are rolul cel mai important după acela al Maicii Domnului, este aici unul din cei mai apropiați ai Mântuitorului căci povestind prinderea lui Iisus zice: „... noi însă am rămas, pe când alții au fugit“. (v. 185).

4. Această informație e luată din scrierile apocrifă cf. spre pildă: Historia de nativitate Mariae et de infantia Salvatoris, cap VI (ed. I. C. Thilo, Codex apocryphus Novi Testamenti, t I, Lipsiae, 1832, pp. 352—353: „...A nona vero hora iterum ab oratione non recedebat, donec angelus domini ei appareret, de cuius manu eseam acciperet“...

Momentul sărutului lui Iuda, dă autorului prilejul avântării într-o patetică triadă îndreptată împotriva vânzătorului:

Același sol anunță pe Fecioară că a fost fixată deja și ziua uciderii Fiului ei. Durerea Maicii Preacurate e mare, atât de mare, încât își pierde cumpătul. Ea care din copilărie a fost consacrată Templului, unde era hrănită de un înger⁴ și, care a fost apoi dată spre logodire bătrânului Iosif (v. 1346—1351), tocmai ea care trăise atât auster, începe să se bocească și să ocărăscă pe vrăjmașii lui Iisus (vv. 110, 117—118, 272—275, 353—354, 438 sq., 474 sp., 497, 788.—794). Atitudinea aceasta a sf. Maria, în paranteză fie zis, e puțin contrastată cu ce ne a obișnuit întreaga literatură patristică, aceea care ne transmite prin pana lui Ambrozie minunatul imn: „Sed et stabit sancta Maria juxta crucem Filii, et spectabat virgo sui unigeniti passionem. Stantem illam lego, flentem non lego“.

Solul continuă să apară mereu în scenă, când descriind judecarea Domnului, ura Iudeilor, eliberarea unui tâlhar în locul Celui nevinovat și pronunțarea sentinței, când îndemnând pe Maică a se duce să-și vadă Fiul înainte de moarte (vo. 441—443), când istorisind fazele răstignirii.

Pe drumul calvarului, Mântuitorul oferă mângăiere lui Petru și-i oferă deslegare pentru slăbiciunea de care dase dovadă. Urmează apoi un înduioșător dialog între Crucificat și sf. Fecioară.

Dar sosește moartea, slobozind din chinuri pe cei spânzurați pe lemn. Maica e cutremurată de jale. Un „teolog“, personajiu ce n'a apărut până acum, ne fiind indicat nici în prolog, caută s'o mângăie, amintindu-i de promisiunea ce-a făcut-o însuși Domnul că va învia după trei zile, anunțând-o în același timp de preamărirea pe care i-o vor da oamenii, cinstind-o cu prazniri și înălțindu-i biserici (v. 964 sq). Imaginea suferințelor cărora trebui să le fie martoră, n'o lăsa însă în pace. Ar dori să vadă pedepsiți crud, pe toți ticăloșii.

După acestea intră în scenă și Iosif, care alături de Nicodim vor pregăti coborîrea de pe cruce și înmormântarea Invățătorului. E jalnic și poate cel mai impresionant moment al dramei, acela în care Maria privind-și cu duioșie fiul mort, începe să-i mângăie fiecare părticică a trupului său chinuit.

Dintr'o diseuție ce intervine între Maria, Iosif și teologul, aflăm adevărul dogmatic asupra coborîrii la iad, prezentat însă într'o formă cât se poate de simplistă (vv. 1728—1736).

Durerea Golgotei nu rezistă mult în sufletul martorilor patimilor. Incep să încolțească speranțele. Vine noaptea, dar pleoapele celor ce așteaptă cu neliniște învierea, nu sunt îngreuiate de somn.

Din nou intervine solul, care anunță punerea de străji la mormânt. Cuvioasele femei din preajma Maicii Preacurate nu îndrănesc să se ducă a unge Trupul. Singură Maria Magdalena dă dovadă de un nețărmurit devotament față de Cel ce a întors-o de pe drumul păcatului. Semicorul o încurajează. Ea își caută însoțitoare. Dimineața celei de-a treia zile dela moartea Domnului se apropie. Până la urmă, un grup de tinere fete e gata de plecare spre mormânt unde vor unge cu mirodenii sfintele rămășițe. O întrebare le chinue însă mintea: cine le va ridica lespedeza? Trecând peste acest gând, pleacă.

Mare le este mirarea când ajungând, găsesc piatra dată la o parte. Un înger le vestește învierea, îndemnându-le și pe ele să se facă zeloase crainice ale marelui bucurii Iisus se arată fecioarelor și Mariei⁵ și, dă întâlnire tuturor în Galilea.

Intervine iarăși, pentru ultimă dată, solul, care închipuindu-și că aduce o veste nouă, anunță Învierea. Acum autorul găsește prilejul de a deschide o nouă scenă în care apar ca personaje neîntâlnite încă, soldații puși să păzească mormântul și sinedriul arhierilor. Conducătorii poporului evreu nu dau crezare relatării pe care le-o fac ostașii, martori oculari ai cutremurării pământului, ai turburării stihilor și ai minunii sculării din morți. Cărturarii și fariseii încearcă a corupe pe ostași, silindu-i să declare că trupul lui Iisus a fost sustras de către ucenici. Aceștia refuză lamentându-se. Pilat vede și intervine. I se repetă și lui povestea cu furtul. Nu ia însă de bună această minciună, ci caută adevărul.

Incheindu-se și această scenă, ni se descrie marea bucurie pe care au simțit-o

5. Din Evanghelii nu știm ca Iisus să se fi arătat și Maicii Sale. Acest lucru îl întâlnim însă la poetul latin Sedulius (Carmen Paschale, lib IV, ed. Iohannes Huemer, Sedulii opera omnia, în: Corpus scriptorum ecclesiasticorum latinorum, t. X, Vindobonae, 1885, p. 104 sqq). cf. Ambrozie, Lib ult. de virg. cap. I: Vidit ergo Mariam resurrectionem, et prima vidit et credidit“.

toți. în frunte cu apostolii, când au aflat veștea Învierii. Domnul continuă să se arate celor pe care i-a iubit atât de mult ultima dată fiind văzut în casa Mariei lui Ioan Marcu.

Drama se încheie cu o frumoasă rugăciune adresată Mântuitorului și Maicii Sale (v. 2585 sq).

Iată, acesta este conținutul, pe scurt, a lui *Χριστός πάσχων*, unica dramă păstrată din perioada bizantină, care a fost citită, prelucrată și discutată mai mult ca orice altă veche scriere. (cf. Herman Jordan, *Geschichte der altchristlichen Literatur*, Leipzig, 1911, p. 476 și Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur*, 2. Aufl., München, 1897, p. 748).

În fond, valoarea operei ce analizăm nu e prea mare. Din 2640 versuri, anapeste și trimetrii, mai bine de o treime nu sunt originale ci împrumutate, ca să nu zicem copiate, fie din Euripides (*Hecuba*, *Medeea*, *Oreste*, *Hippolyt*, *Troienii*, *Rhesus*, *Bicantele*), fie din *Lykophon* (*Cassandra*).

Dăm aici un singur exemplu:

Medeea, v. 1323: *Ὁ μύθος, ὃ μέγιστον ἐχθροτῆ γέναι!*; Hristos paschon, v. 283: *Ὁ μύθος, ὃ μέγιστον ἐχθροτον κανόν!*

Afară de aceasta, staticismul, lipsa de mișcare și de acțiune, dialogurile prea lungi și oboșitoare, scad mult din importanța scrierii. Pe bună dreptate Krumbacher (o. c. p. 747) o numește „ein Leſestück“, căci cu adevărat, în forma care o avem azi, este imposibil să se fi putut pune în scenă.

Nu trebuie să fim însă prea aspri; perioada de timp în care a fost scrisă drama „*Hristos pătimitorul*“ este una din pricinile esențiale ale scăzământelor ei. Deși ultimii cercetători îi așează compunerea în sec. XI ori XII d. Hr. (cf. Otto Bardenhewer, *Gesch. der altkirch. Lit.* III. Bd. 2. Aufl., Freiburg im Br., 1923, p. 181; Wilhelm von-Christ, *Geschichte der griechischen Litteratur*, 6. Aufl. II Theil, München 1924, p. 1420), noi credem că nu trebuie să ne depărtăm prea mult de sec. IV—V. Evident, Grigorie din Nazianz nu-i poate fi autorul. Dialogurile lui Methodie al Olympului, Thaieia lui Arie, piesele în versuri ale lui Apollinarie, etc... pregătiseră însă terenul pentru apariția unui gen dramatic creștin. De altfel avem informații c'au apărut câteva drame, ca spre pildă *Susana*, a lui Ioan Damaschinul, ori „*Ὁ Θάνατος τοῦ Χριστοῦ*“ scrisă pe la 790 de Ștefan Sabaitul. Dece atunci nu putea

apare cam în aceeași vreme, ori mai înainte, „*Hristos pătimitorul*“? Dece să-i ducem data apariției după sec. XI, când deja încep să se înfiripeze „*Misterele liturgice*“, ori mai târziu „*Oratoriile*“. În fața păgânismului, religia lui Hristos era silită chiar a-și crea și acest nou gen literar, dacă nu l-a avut. Dar cu aceasta intrăm într-o nouă problemă, aceea a relațiilor între Teatru și Biserică, asupra căreia făgăduim însă a reveni cu altă ocazie, ea necesitând o cercetare mai amănunțită.

Așa dar, ca să încheiem, creștinismul n'a fost și nu este potrivit teatrului, ci combate doar ceea ce Părinții Bisericii numesc „sanctuarul Venerei, o fabrică publică de crime, o școală de infamie“, adică cu alte cuvinte, degenerarea teatrului. Am putea spune mai mult, creștinismul crează, clădește în această direcție. Și, se mai poate spune chiar, așa cum o făcea unul din cercetătorii competenți în această direcție, că, „teatrul modern își are elementele nu în ultimele reminiscențe ale teatrului vechiu, ci în religiunea creștină care inaugurează o nouă civilizație“. (I. Valaori, *Teatrul vechiu și teatrul modern*, în: *Revista clasică*, Buc., t. IV—V, 1942—1933, p. 16; cf. Atanasie C. Păunescu, *Teatrul și Biserica*, în: *Adevărul bisericesc*, Pitești, An. VI, Nr. 3, Mai, 1923, pp. 119—122 și Gr. Cristescu, *Mântuitorul ca director de teatru și cinematograful*, în: *Revista Teologică*, Sibiu, An. XVI, Nr. 8—10, Aug.—Oct. 1926, pp. 205—208).

Diacon N. Corneanu

Sfințirea bisericii din Slatina Timiș

Sâmbătă 8 Noemvrie a. c. ziua Sf. Arhangheli Mihail și Gavril, cu un deosebit fast a avut loc sfințirea bisericii ort. rom. din Slatina Timiș.

Sat destul de mare, are o importanță deosebită din punct de vedere confesional.

Cu toții români din moși strămoși, vitregia vremurilor trecute, a făcut ca o parte însemnată dintre locuitori, să-și părăsească strămoșeasca lor lege creștinească și să treacă la o altă religie, la cea romano-catolică, din considerațiuni materiale pentru ei și pur speculative pentru stăpânii lor de atunci. Cazul prezintă un interes deosebit, el fiind aproape unic. Dar buni români, dându-și seama de realitatea crudă, pășesc

rând pe rând spre albia bisericii strămoșești. Azi cei rămași la vechea credință, a moșilor și strămoșilor lor, îndemnați de conducătorii comunei în frunte cu harnicul lor preot Gheorghe B. hoi, prin grele jertfe materiale au putut să-și repare biserica și să o împodobească cu pictură de cea mai mare frumusețe. Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin n'a întârziat să încurajeze strădania lor, sfințindu-le sfântului locaș de închinare —, punând în prestolul lui sfințele moaște.

În dimineața praznicului, Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin, însoțit de Prot. Dr. Marcu Bănescu și Prot. Dr. Iacob Crețiu, consilieri referenți eparchiali sosesc în comună. În marginea satului, călăreți îmbrăcați în frumoase costume naționale, întâmpină mașina cu înaltul oaspe, pe care îl conduce spre biserică.

În fața primăriei este ridicat un măreț arc de verdeață, unde primarul comunei, Iosif Drăghia, înconjurat de autoritățile și locuitorii satului adresează cuvântul de bun-sosire Prea Sfinției Sale. P. Sf. Sa răspunde în calde cuvinte, apoi înconjurat de mulțime, ierarhul se îndreaptă spre biserică. Îndrum, sub un alt arc de verdeață, elevii școlii primare în frunte cu învățătorii lor, îi aruncă flori, iar dl. dr. I. Madincea, în numele școlii, exprimă marea bucurie ce le-o face vizita Prea Sfinției Sale.

În fața bisericii, Prea Sfinția Sa este întâmpinat de un sobor de preoți în frunte cu protopopul traictului Isaia Suru. Parohul Gheorghe B. hoi, după ce prezintă crucea și Evanghelia Prea Sfinției Sale, face obșnuitul raport, prezentând întreaga osteneală a tuturor credincioșilor săi, în munca grea pentru renovarea bisericii. Mulțumește tuturor colaboratorilor pentru toate ce au făcut, și în deosebire Prea Sfințitului pentru osteneala împreună cu sfințirea sfântului locaș, urându-i „Întru mulți ani și bine ați venit Prea Sfințite Stăpâne“.

Răspunde Prea Sfinția Sa, laudând strădania credincioșilor în frunte cu preotul lor iubit, și după ce împarte arhieresti binecuvântări, se purcede la actul sfințirii bisericii, așezându-se în prestol sfințele moaște, stropindu-se cu apă sfințită și ungându-se cu sfântul mir, după care se începe Sfânta Lituighie pontificată de Prea Sfinția Sa înconjurat de următorul sobor: Prot. Isaia Suru, Prot. Dr. Marcu Bănescu, cons. ref. eparchial, Prot. Dr. Iacob Crețiu, cons. ref. eparchial, Preoții: Simion Șandru-Sadova nouă,

Ilie Sârbu-Rusca, Epifanie Malec-Goleț, Remus Suru-Bucoșnița, Gheorghe B. hoi-Slatina Timiș și Dimitrie Baloni, diacon catedral. Raspunsurile liturgice au fost date de către corul barbătesc al comunei, condus de dir. șc. Madincea.

Fiind ziua onomastică a Majestații Sale Regelui Mihai I, se oficiază Te Deum, la sfârșitul căruia, Prea Sfinția Sa ține o impunătoare predică. Nici de data aceasta n'a lipsit staturile părintești adresate credincioșilor. Mulțumește preotului Gheorghe B. hoi și tuturor celor cari au contribuit la înfrumusețarea sfintei biserici, apoi corului și pictorului Ioan Băleanu.

La sfârșit Prea Sfinția Sa urează domnie glorioasă tânărului nostru Rege Mihai I. a cărui onomastică este.

După terminarea sfintei Lituighii, Prea Sfinția Sa stropește mulțimea cu apă sfințită, apoi ieșind afară, împarte copiilor cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciune. Face apoi o vizită la casa părintească a păr. consilier Prot. Dr. Marcu Bănescu, păr. romano-catolic și d-lui notar Cornel Teodor, după care se servește o masă în casa ospitalieră a preotului Gheorghe B. hoi.

Printre cei prezenți la praznicul sfințirii sfintei biserici din Slatina-Timiș au fost: Inv. pens. Toma Suru, avocat David Babeu, Nistor Suru, preotul rom. cat., ... Iosif Drăghia, prima; Cornel Teodor, notar; Mihai Roescu, secretar comunal, Ion Madincea dir. șc. etc...

La masă, Prea Sfinția Sa laudă, încă odată vrednicia preotului Gheorghe B. hoi, și toastează pentru M. S. Regele Mihai I. la cuvântul păr. consilier Prot. Dr. Iacob Crețiu, care aduce elogiul pr. Gheorghe B. hoi și ridică paharul în sănătatea Prea Sfinției Sale, a părintelui paroh și a păr. consilier Prot. Dr. Marcu Bănescu, fiul comunei. Mai vorbește părintele Simion Șandru, care face un scurt istoric al parohiei, ca unul care cunoaște întreaga înălțuire de fapte cari au dus la înființarea parohiei, apoi dir. șc. I. Madincea din partea școlii.

La sfârșit, părintele Gheorghe B. hoi mulțumește Prea Sfinției Sale pentru laudele și cuvintele de îmbărbătare exprimate, și îl asigură că munca începută va fi dusă până la capăt și speră că în curând pictura va împodobi întreaga biserică.

Dună inspecția oficiului parohial, Prea Sfinția Sa părăsește comuna Slatina Timiș întorcându-se la Reședință. **D. B.**

Oastea Domnului

OASTEA DOMNULUI — BORLOVA
Frații ostași al Com. Borlova își țin adunarea de două ori pe an — prima în ziua Sf. Ap. Petru și Pavel, iar a doua în ziua Sf. M. M. Dimitrie.

La cea de a doua adunare încă în seara zilei de 25 Oct. a. c., oaspeții ostași trag la casa unui vrelnic și ospitalier ostaș și cantor al Bisericii din Borlova — Mon Jurca

În dimineața zilei de Sf. Dimitrie la utrenie, biserica este plină ca niciodată, venind frații ostași din satele vecine și chiar mai îndepărtate: Mal, Glimboca, Obreja, Iaz, Ruieni, Vârciorova, Ilova, etc.

Utrenia a fost oficiată de Păr. Prot. Ic. Sf. D. Livorschi, răspunsurile și cântările fiind date de cantorii borloveni în număr de 16.

Sf. Liturghie a fost oficiată de Prot. Ic. Sf. D. Livorschi și Preot D. Grămi din loc.

Predica zilei a rostit-o Păr. D. Livorschi, arătând într-o formă destul de plăcută viața și faptele Sf. Dimitrie.

După terminarea sf. Liturghii, ostașii merg în procesiune până la casa ostașului Mon Jurca pentru a servi masa, având în frunte pe tânărul Pr. D. Grama.

Terminându-se masa, ostașii se întorc cu cântece până la Sf. Biserică, în care timp clopotele Bisericii îi cheamă pe toți credincioșii la rugăciune.

La ora 3 d. m. în sf. Biserică se desfășoară programul.

Iau cuvântul apoi frații din com: Glimboca, Obreja, Mal, Ilova, Vârciorova și Borlova.

Programul sfârșește la ora 5 p. m., prin cântarea rugăciunii de călătorie, iar ostașii cântă cu toții imnul „Doamne Impărate, înaintea Ta“.

Din fața Sf. Biserici se duc toți spre casele și satele lor.

Atragem atențiunea cuc. preoțimi asupra acestor periculoși sectari spre a lua măsuri pentru demascarea lor și stăvilirea mișcării lor.

(Din Renașterea-Cluj)

„**Congresul Național Bisericesc**“. S'a convocat din nou pentru zilele de 19-21 Nov. a. c. pentru alegerile de Arhiepiscop și mitropolit la Iași, de arhiepiscop la Craiova și de episcop la Maramurăș.

Complectarea Guvernului. În urma demisiei miniștrilor liberali în guvern au fost numiți următorii miniștri: la *Finanțe*: Vasile Luca; la *Extern*: Ana Pauker, la *Culte*: Prof. Stanciu Stăian și la *Lucruri Publice*: Teodor Iordănescu. Subsecretar de Stat au fost numiți: la *Interne*: Iban Popescu, la *Educ. Națională*: Gh. Vasilichi; la *Finanțe*: Vasile Modoran și la *Cooperatie* Dr. Mihail Macavescu.

În 11 Noembrie 1947 Tribunalul Regiunii a II-a militare din București a dat în unanimitate sentința în procesul intentat membrilor fostului partid Național Țărănesc, aplicând pedepse dela 2 ani până la muncă silnică pe viață pentru spionaj, complot, răsvărire, înaltă trădare și anume: Dl. Iuliu Maniu temniță grea pe viață, degradare civică 10 ani, confiscarea averii și 50.000 Lei spese procesuale; Ion Mihalache la fel și degradare militară. Sunt încă 16 inși judecați.

Ziua onomastică a M. Sale Regelui nostru Mihai I. (8 Nov) s'a sărbătorit în orașul nostru cu fastul cuvenit.

După Sf. Liturghie s'a făcut Te-deum în biserica catedrală la care au luat parte toate atori-tățile locale în frunte cu Corpul ofițeresc dela Bat. 4 Specialități Voluntari Moto.

Predica și țalmăcirea sărbătorii a făcut-o Păr. Prot. T. Roșca.

În fața soldaților așezați înaintea sf. biserici a vorbit Dl. Colonel Niculescu.

După aceea a urmat defilarea.

M. Sa Regele Mihai I cu Augusta sa Mamă Elena au plecat în 12 Nov. a. c. cu avionul la Londra spre a participa la celebrarea cununiei A. S. Principesei Elisabeta a Angliei.

Păr. D. Mereș-Bichigi un bun colaborator al nostru a trecut în eparhia Sibiului.

† **Preoți decedați.** Aflăm că au trecut la cele vecinice din ogorul duhovnicesc Păr. Stelian Marinescu Pogănești și Păr. Ștefan Balea-Grebenat. Dumnezeu să ajeze eufletele lor cu dreptii!

Furturile de Biserici anunțate de noi de mai multe ori nu au încetat. Așa într-una din nopțile acestei luni sf. noastră biserică din Jena a fost jefuită de 1 prapore, 2 stihare preoțești, 16 stihare de copii și toate albiturile.

Noul buget al Jud. Severin pe timpul dela 15 Aug. 1947 — 31 Martie 1948 a fost aprobat cu totalul general al veniturilor și cheltuielilor de 18,119.000 Lei

INFORMAȚII

Martorii lui Iehova (un pericol social). Acesta e strigătul de alarmă al Episcopiei ort. rom. al Clujului, care prin o circulară atrage atențiunea asupra propagandei făcute de adepții acestei secte, cari vesteau că „vine sfârșitul lumii“, și ca urmare să nu mai lucre țărani și să nu mai însămânțeze nimic. Este periculoasă această sectă, pentru că sabotează însămânțarea pământului, contravine legilor statului a duce grave preturbări ordinii publice, instituțiilor de bază ale statului și periclitează armonia socială. Ea atacă în mod laș autoritățile constituite, atât cele religioase cât și cele civile, spunând că nu recunosc nici un domn, stăpân sau împărat pe pământ.

„Martorii lui Iehova“ au folosit și folosesc toate toleranțele Statului nostru ca un mijloc de ruinare a democrației și a instituțiilor democratice, în frunte cu Biserica.

Locuitorii pământului și religia lor. Pământul are astăzi două miliarde una sută mii locuitori.

Împărțită fața pământului după religii are următoarea înfățișare:

Budiști	650.000.000
Brahmani	286.000.000
Mohamedani	266.000.000
Fetișiști, etc.	120.000.000
Mozaici	16.000.000
Creștini	772.000.000 cari luați după confesiuni sunt:
Ortodoxi	155.000.000
Evanghelici	222.000.000
Catolici	395.000.000
Europa are:	510.000.000 locuitori. Iar după confesiuni:
Catolici	230.000.000
Ortodocși	130.000.000
Evanghelici	125.000.000

PARTEA OFICIALĂ

Circulară

Nr. 4800 B. 1947

În urma îndrumărilor P. Venerabilului Consiliu Central Bisericesc, dispunem ca potrivit Regulamentului pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, P. P. C. C. preoți parohi să întocmească listele parohiale până la 15 Decembrie 1947, ca în eventualitatea alegerilor organelor parohiale să fie evitate contestațiile și frământările inutile.

Caransebeș la 14 Noembrie 1947.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Dr. M. Bănescu

COMUNICATĂ

Nr. 4642 E. 1947.

On. Minister al Cultelor cu adresa Nr. 44.772/1127 din 24 Octombrie 1947, ne face cunoscut că, pe viitor, orice intervenție pentru aprobare de materiale, nu se va mai face direct On. Minister al Industriei și Comerțului, ci numai prin Ministerul Cultelor dir. Arhitecturii. Toate cererile adresate direct, nu se vor mai lua în considerare.

Astfel, toate parohiile, care au nevoie de materiale pentru zidiri sau reparări de biserici, sau case parohiale (ciment, var, tablă, geamuri, fier, cuie, lemne, scânduri, stofe de odăjdii, prapuri, măsaie și stofe de reverenți etc) vor avea să raporteze cons. eparhial, anexând devize în regulă cu dimensiuni, vidimate de primărie și Of. tehnice unde sunt

Cererile trimise fără devize nu vor putea fi înaintate On. Minister.

Caransebeș, la 6 Noembrie 1947.

Consiliul eparhial

Nr. 4502 C. 947.

Sf. Patriarhie ne face cunoscut că prețul cărții „O călătorie istorică“ (vizita I. P. S. S. Nicodim, Patriarhul României la Moscova) editată de P. C. Preot Dr. Ioan Vască, se vinde după stabilizare cu prețul de 150 Lei exemplarul.

Aducând aceasta la cunoștința C. noastre Preoțimi, o recomandăm ca valoroasă pentru informațiile asupra relațiilor bisericești româno-ruse.

Doritorii de a o avea se vor adresa direct autorului, Secretar General la On. Minister al Cultelor.

Consiliul eparhial

Nr. 4870 Bs 1947.

Se duce la cunoștință Of. protopopești și parohiale că în baza ordinului Nr. 241.558 del. 30 Octombrie a. c. a Direcțiunii Generale P. T. T. din București trimis Arhiepiscopiei ort. rom. din Sibiu, *corespondența oficială* a Oficiilor protopopești și parohiale depusă în contul Nr. 3 al Ministerului nu trebuie fiancată, *este deci gratuită*.

Caransebeș la 15 Noembrie 1947.

Consiliul eparhial

Toți membrii pensionari ai „Fondului de ajutorare reciprocă“ sunt rugați a trimite cotele restante începând cu 1. Sept. a. c. în sumă lunară de 100 Lei pentru un membru asigurat, total 400 Lei pe Sept.—Dec. 1947.

Pe viitor fiecare membru va trimite regulat lunar și anticipativ suma de 100 (unasută) Lei.

Consiliul eparhial.

Nr. 4497E. 1947.

Consiliul Central Bisericesc ne trimite în copie adresa Nr. 6513/1947 a Onor. Minister al Afacerilor Interne, înreg. la Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor sub Nr. 6677/1947, privitoare la scutirea de plata taxei de fațadă pentru locașurile de cult.

„Referitor la adresa Dv. Nr. 3699/1947, avem onoare a vă aduce la cunoștință că prin ordinul circular Nr. 6513 de azi, s'au dat dispozițiuni autorităților locale din Moldova, ca locașurile de cult să fie scutite de plata taxei de fațadă“.

Cele de mai sus se comunică spre știre și mai departe urmare.

Caransebeș, la 6 Noembrie 1947.

Consiliul eparhial

Nr. 4675 E. 1947.

On. Minister al Cultelor, prin adresa Nr. 52.697/1947 ne comunică următoarele:

„Fînd sesizați de Ministerul Afacerilor Interne prin adresa Nr. 29.148/1947, că unele protopopii n'au mobilizat organele în subordine pentru activarea însămănțărilor de toamnă, avem onoare a vă ruga să binevoiți a lua măsuri ca și clerul din acea eparhie să contribuie la activarea și accelerarea arăturilor și însămănțărilor; lucrări deosebită importanță în opera de redresare la care slujitorii Bisericii sunt chemați să-i dea aportul lor.“

Credem că numai trebuie să insistăm asupra datoriei slujitorilor Bisericii de a fi prezenți și activa și la întreaga operă de redresare economică a țării noastre.

Cele de mai sus se comunică spre știre și mai departe urmare.

Caransebeș, la 6 Noembrie 1947.

Consiliul eparhial

Mr. 4385 B. 1947.

Direcțiunea „Linii și Instalații P. T. T.“, pentru a preveni deranjamentele provocate prin spargerea izolatoarelor de către copii și furturile de sârmă de către diverși răufăcători, ne roagă să apelăm și la concursul preoților, care prin predici și sfaturi ocazionale să explice locuitorilor din satele noastre importanța comunicațiilor telefonice, indemnându-i să nu mai comită astfel de acte.

Indrumăm deci, preoțimea prin parohiile noastre să dea sfaturi enoriașilor pentru a supraveghea copiii să nu mai arunce cu pietre în izolatoare și să nu mai fure sârma de pe traseuri.

Caransebeș, la 29 Octomvrie 1947.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Dr. Marcu Bănescu

CONCURSE

În baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4292 B. 1947, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană, pentru ocuparea postului de paroh din parohia **Sâlha de clasa II-a**, protopresbiteratul Lugojului, devenită vacantă prin transferarea preotului Victor Popovici, în următoarele condițiuni:

a. BENEFICII:

1. Casa parohială, dimpreună cu intravilanul ei în suprafață de 800 st. □ și grădina suplimentară în suprafață de 675 st. □

2. Sesiunea parohială, în suprafață de 30 jugăre după Cartea Funduară din cari 27 jugăre teren arabil și 3 jug. prundiș nisipos necultivabil.

3. Venitele stolare uzitate.

b). INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate obligațiunile preoțești, a predica regulat în Duminici și sărbători și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele către stat, județ sau comună, cad în sarcina noului ales preot.

Cei ce doresc să candideze la acest post, întrucât vor avea calificățiunea cuvenită, precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului diecezan, își vor înainta cererile adresate Consiliului parohial din parohia Sâlha, prin Prea Onor. Oficiu protoprespiteral al Lugojului.

Deasemenea, candidații se vor prezenta pe lângă prealabila incuviințare a Prea Onor. Protopresbiter, într-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, oratorie și cântare, însă nicidecum în ziua alegerii.

Sâlha, din ședința consiliului parohial, ținută la 9 Noemvrie, 1947.

Președinte:
Pr. B. Turcan
adm. parohial — girant.

Jeberean Nicolae
notar

Nr. 790/1947.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.
Lugoj, la 9 Noemvrie 1947.

protopresbiter
Dr. Aurel Mihaiesc

Nr. 4801/1947.

Acest concurs se publică, cu aceea că în baza aliniatului ultim al §-lui 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza Decisiei Consistorială dată 3 Martie 1924 și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de conclud. sinodal, cu concludul Nr. protoc. 33 ex. 1914, precum și avându-se în vedere decesiuinea P. Ven. Consistoriu mitropolitan Nr 358/1928 din 13 Noemvrie 1938 — se anunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este parte legală și integrantă a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 13 Noemvrie 1947. 1—2

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent
Prot. Dr. M. Bănescu

În urma pensionării preotului Ioan Coșariu, în baza deciziei Ven. Cons. eparhial Nr. 4912 B, 1946, se publică concurs, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Foia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh, la parohia de cl. III din **Ilova**, protopopiatul Caransebeș.

a) BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 31 jug. 683 st. □ arabil și fânaș.

2. Casă parohială și grădină, cum se află în natură.

3. Venitele stolare uzitate.

4. Birul parohial uzitat.

b) INDATORIRI:

Preotul ales, va plăti impozitele legale către stat și comună, a îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale: a predica Duminică și în sărbători și a catehiza în școala primară, fără remunerațiune.

Doritorii, de a ocupa acest post, având calificățiunea recerută și bine cuvântarea P. S. S. D. Episcop să-și înainteze cererile, adresate Consiliului parohial, prin P. On. Of. protopopesc din Caransebeș — prezentându-se în afară de ziua alegerii — în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. Biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare.

Ilova din ședința consiliului parohial, ținută la 5 Octomvrie 1947.

Președinte:
Ioan Coșariu
preot

Notar:
Bulac
inv. dir.

Nr. 312/1947

În conțelegere cu oficiul protopopesc al Caransebeșului.

Caransebeș, la 12 Octomvrie 1947.

1—2

Isaia Suru
Protopop

AVIZ

Rugăm insistent pe onorații noștri abonați să ne trimită abonamentul pe 1947, căci ne zbatem în mari lipsuri.
Redacția.